

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

776. An resignatio facta in causa permutationis sit publicanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

nempe intra tres menses, computandos, non à die admissionis resignationis, sed à die facta sibi provisionis, eam publicare, & possessionem capere, modo & formā in dicta Constitut. Gregor. ei praescriptis; ut hæc omnia jam dicta in eadem Constitut. expressit Gregorius.

Questio 775. An ergo etiam, dum Ordinarius admisit resignationem, & Papa contulit, quia nimur ad ipsum spectabat collatio talis beneficij, utpote alias reservati, vel quia Ordinarius non contulit debito tempore, vel quia contulit male, v.g. contra formam Bullæ Piane, provisus teneatur publicare?

Respondeo: Tametsi videri posset, dictam Constitut. Gregor. de hoc casu nihil disponuisse, utpote qua restricta videtur ad provisum Ordinarii, dum extra Curiam resignantur beneficia, probabilis esse, teneri etiam talem publicare; ed quod dicta Constitutio sit admodum generalis, & in praesente casu omnes illius rationes concurrant: assertim illa fraudis, ob quam Constitutione favorabilis censeretur, & amplianda, Paris. cit. q. 5. n. 10. qui etiam à n. 11. illud confirmat ex eo, quod, dum Ordinarius recipiens resignationem, beneficium resignatum male contulit contra Constitutionem Pii V. v.g. consanguineo suo vel resignantis, per illam maiam provisum non inducatur nova vacatio, ut nec in devolutis; sed remaneat antiqua, & consequenter, cum vel sic provisio Papa fiat ex causa resignationis, sit publicanda. Item n. 15. ex eo, quod, cum dicta Constitutione Gregorii XIII. mandet, publicari etiam resignations factas coram Notario & testibus, à quibus, ut constat, non possunt fieri provisions; multò magis ob identitatem, vel potius majoritatem rationis velit publicari resignationes factas coram Ordinariis, dum hi beneficia resignata conferre nequeunt, quia devoluta vel affecta Papa.

Questio 776. An resignatio facta ex causa permutationis sit publicanda?

Respondeo affirmativè: Cum, quidquid fuerit de hoc ante dictas Pii V. & Gregorii XIII. Constitutiones, modò id constet ex iisdem Constitutionibus id mandantibus hisce expressis: & quacunque resignationes, etiam ex permutationis causa: Paris. cit. q. 5. à n. 16. Chok. de perm. p. 3. c. 15. n. 3. Garc. p. 11. c. 3. n. 273. Azor cit. c. 24. q. 7. Rebuff, in pr. ad reg. de publicandis, gl. 3. militat siquidem eadem ratio fraudis in permutatione, quæ duplum complectitur resignationem, & in qua datus vera vacatio, Paris. n. 20. & 21. qui etiam n. 23. expresse ait, id procedere, si permutation facta causa utilitatis, vel necessitatis Ecclesie. Sic itaque uterque permutantium permutationem publicare tenetur; & si unus tantum publicet, alter non, permutatio irrita non est, sed is, qui non publicavit, beneficium amittit, seu facta ei collatio annullatur, altero, qui publicavit, retinente beneficium sibi de novo vi permutationis collatum. Paris. à n. 25. & ex eo Azor, Chok. cit. Contrarium tamen tenet Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 84. nimur publicationem non esse necessariò faciendam ab utroque permutante, citat pro hoc

Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 193. Navar. in sum. Bullar. tit. de benef. resig. publici, n. 28.

Questio 777. An publicari quoque debeat resignatio facta cum reservatione omnium fructuum, denominationis, tituli, administrationis, servitii, & stalli &c.

Respondeo affirmativè: Sic enim exprimitur Ram in Constitut. Pii V. quam Gregorii. Unde quoad hæc facieada non est distinctio, an beneficia resignata requirent residentiam, nec ne, an simplicia, an curata. Paris. cit. q. 5. n. 31. dicens, secundum hanc opinionem hodie tenendum tam in judicando, quam consulendo. Proceditque hæc responsio, siue fructus reservati percipiendi sint nomine & auctoritate Resignatarii, siue auctoritate propriæ resignantis, ut expresse in Constitut. Pii V. Paris. cit. n. 31. & ex eo Azor cit. q. 7.

Questio 778. An publicanda resignatio beneficii facta cum reservatione pensionis, regresus, accessus?

Respondeo affirmativè: Paris. cit. q. 5. n. 46. dicens, esse communem omnium, & probari aperte in dictis Constitution. ed quod vigeat eadem ratio fraudis in tali resignatione conditionata.

Questio 779. An, dum resignatio facta simpliciter, & in nullius favorem in manibus Papa, & is beneficium resignatum contulit alteri, is, cui collatum, teneatur provisionem publicare?

Respondeo affirmativè: ed quod hic casus clarissime comprehendatur in Constitutione Gregor. dum ea universim decernit, ut beneficia per resignationem obtenta, seu ut occasione resignationis vacantia obtenta promulgentur. Et licet cesseret in eo casu unum caput fraudis, vigeat tamen aliud, Paris. cit. q. 5. n. 48. & 49. dicens, secundum hanc responsem resolvisse Rotam in Sabiniens. benef. 5. Martii, 1586. Azor cit. q. 7. Castrop. de benef. d. 6. p. 2. §. 6. n. 6. Contrarium tenentibus Garc. p. 11. c. 3. n. 336. Ventrigl. loc. cit. n. 83. restante sic resolutum à Rota decisi. 296. n. 4. p. 2. Recent. & in Feltrensi. Paroch. 9. Nov. 1600. Item Lottorio l. 3. q. 21. n. 7. ed quod, ut ait, hæc videatur potius dimissio aliqua, quæm resignatio: idque, siue fuerit facta coacte in ym Decreti, siue spontaneè; item quia tunc cesseret ratio, seu suspicio fraudis. Sic quoque cum, cui Papa contulit beneficium simpliciter resignatum coram Ordinario, negligente illud conferre intra tempus sibi à Jure concessum, teneri, provisionem illam sibi factam publicare, tradit Paris. n. 50. citat à eadē Decisione Rota, & cum ipso Azor loc. cit. & consentit Garc. loc. cit. n. 337.

Questio 780. An ergo etiam locum habeat dicta Constitutione Gregorii de publicandis in beneficiis vacantibus per adoptionem aliorum cum iis incompatibilium, ita ut facienda sit publicatio de impetratione talis beneficij libere dimissi ob affectionem alterius?

Respond. negativam absolutè tenent Ventrigl. loc. cit. Garc. loc. cit. n. 334. Barbos. juris Eccles.

l. 3. c. 15.